

I. Disposicions generals

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

91 REIAL DECRET 1380/2002, de 20 de desembre, d'identificació dels productes de la pesca, de l'aqüicultura i del marisqueig congelats i ultracongelats. («BOE» 3, de 3-1-2003.)

La Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, estableix en el títol III la normativa bàsica de comercialització dels productes pesquers, que té com a objecte la regulació de la normalització d'aquests productes i la correcta identificació als efectes de més transparència del mercat i informació veraç al consumidor en tota la cadena de comercialització, que comprèn des que es fa la primera venda fins que arriba al consumidor final.

El Reglament (CE) número 104/2000 del Consell, de 17 de desembre de 1999, pel qual s'estableix l'Organització Comuna de Mercats (OCM) en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura, fixa com a objectiu la consecució d'una OCM que prevegi, entre altres aspectes, un règim de preus, un règim d'intercanvis comercials i un conjunt de normes comunes de comercialització.

Així mateix, s'han de tenir en compte el Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, així com el Reial decret 1109/1991, de 12 de juliol, pel qual s'aprova la Norma general relativa als aliments ultracongelats destinats a l'alimentació humana.

La creixent varietat de l'oferta de productes pesquers congelats fa necessari que el consumidor tingui una informació precisa de l'espècie i de l'origen, no només pel que fa a la zona de captura, sinó també pel que fa al mètode de producció, la captura o el conreu marí, com també de les seves característiques essencials.

De conformitat amb la normativa esmentada i, en particular, amb el que estableixen l'article 78 de la Llei 3/2001 i l'article 4 del Reglament (CE) número 104/2000, aquest Reial decret regula la identificació dels productes congelats i ultracongelats, procedents de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura, per mitjà de l'etiquetatge, la presentació i la publicitat.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultats les comunitats autònomes, el Consell de Consumidors i Usuaris, i les entitats representatives dels sectors afectats. Així mateix, n'ha fet informe la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

Així mateix, s'ha tramès a la Comissió de la Unió Europea i als altres estats membres, de conformitat amb el que preveu l'article 19 de la Directiva 2000/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'habilitació que confereix al Govern la disposició final segona de la Llei 3/2001.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de desembre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té com a objecte regular la informació que s'ha d'incloure en l'etiquetatge, la presentació i la publicitat dels productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura, congelats i ultracongelats, referent a les denominacions comercials i científiques d'espècies pesqueres, les zones de captura i referència al mètode d'obtenció d'aquests productes.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. La regulació que conté aquest Reial decret és aplicable als productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura, sotmesos en tot o en part, en alguna de les seves fases d'elaboració, a les operacions de congelació o ultracongelació, tant si es porten a terme processos de preparació i transformació amb caràcter previ o posterior a la congelació o la ultracongelació.

2. L'aplicació d'aquest Reial decret afecta tots els operadors econòmics que intervenen en les diferents fases de la comercialització d'aquests productes, des que s'exposa per primera venda fins que es ven al consumidor final.

3. Queden exclosos de l'aplicació d'aquest Reial decret:

a) Les preparacions i les conserves de peix, caviar i sucedanis preparats amb ous de peix, incloses a les partides del codi NC 1604.

b) Els crustacis, els mol·luscs i altres invertebrats aquàtics, preparats o conservats, inclosos en les partides del codi NC 1605.

Article 3. *Identificació dels productes.*

1. La informació obligatòria de l'etiquetatge dels productes congelats i ultracongelats ha de contenir l'espècie, la zona de captura o procedència i el mètode de producció.

2. Tots els productes de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret han de portar a l'envàs i l'embalatge corresponent, en un lloc ben visible, en caràcters llegibles i indelebles, les especificacions següents:

a) Denominació comercial i científica de l'espècie.
b) Mètode de producció:

1r Pesca extractiva o peix.

2n Pescat en aigües dolces.

3r Criad o aqüicultura o marisqueig.

c) Zona de captura o de cria, d'acord amb el que estableix l'annex d'aquest Reial decret.

En el cas d'espècies pesqueres que, per la seva mida o altres raons físiques, es comercialitzin en envasos o embalatges especials, en el document que acompanya l'espècie durant la comercialització s'han de reflectir les mateixes especificacions a què es refereix aquest apartat.

3. Quan els productes congelats, en la venda a la menuda, siguin presentats al consumidor final sense envàs, la informació s'ha d'exposar en un rètol o cartell sobre el producte o a prop, que ha d'incloure les especificacions següents:

- a) Denominació comercial de l'espècie.
- b) Mètode de producció:
 - 1r Pesca extractiva o peix.
 - 2n Pescat en aigües dolces.
 - 3r Criat o aqüicultura o marisqueig.
- c) Zona de captura o de cria, d'acord amb el que estableix l'annex d'aquest Reial decret.
- d) Forma de presentació comercial: sencer, filets i altres.
- e) Denominació: producte congelat.

4. Totes les espècies incloses en les denominacions de gamba que es presentin pelades i sense cap es poden anomenar «gamba pelada».

Totes les espècies incloses en les denominacions de llagostí i llagostí austral o gambot, que es presentin pelades i sense cap, es poden anomenar «llagostí pelat».

5. Els productes descongelats perquè es tornin a posar a la venda en el mercat presentats com a frescos han d'anar acompanyats, a més de la data de caducitat, d'una menció que indiqui que es tracta d'un producte descongelat.

6. Tota la informació obligatòria, tant la que conté la legislació vigent com la que especifica aquest article, s'ha d'adjuntar al producte en les diverses fases de comercialització, des de la primera exposició a la venda fins al consumidor final, incloent-hi el transport i la distribució.

7. La informació que exigeix l'apartat 1 d'aquest article es pot presentar, si s'escau, d'acord amb el que disposa l'article 17.1 del Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris.

8. Les especificacions que estableixen els apartats 1, 2 i 3 han de figurar en una etiqueta les dimensions mínimes de la qual han de ser de 9,50 centímetres de longitud i 4 centímetres d'alçada, en caràcters llegibles i indelebils.

9. Les comunitats autònomes amb una llengua oficial diferent del castellà poden establir que les especificacions que estableixen els apartats 1, 2 i 3 figurin en castellà o en un text bilingüe. En aquest últim cas, han de figurar en una sola etiqueta en les dues llengües, amb el mateix tipus de lletra i mida.

Article 4. Denominacions comercials i científiques.

1. La denominació comercial i científica de l'espècie, a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, ha de ser la que estableix la resolució de la Secretaria General de Pesca Marítima. No obstant això, en cas que aquesta resolució prevegi determinades denominacions genèriques, els diferents agents econòmics que intervenen en la comercialització d'una espècie poden utilitzar la denominació comercial i científica reflectida en aquella, per tal de destacar en el mercat un producte determinat.

2. Sempre que hi hagi la possibilitat que, en algun cas, es comercialitzin espècies les denominacions comercials i científiques de les quals no figurin a la resolució de la Secretaria General de Pesca Marítima, s'ha d'utilitzar una denominació comercial provisional d'acord

amb les seves característiques, juntament amb la denominació científica mentre no se li assigni una denominació comercial definitiva.

Aquesta denominació provisional ha de ser comunicada en el termini de set dies a la Secretaria General de Pesca Marítima i a l'òrgan competent de la comunitat autònoma que sigui procedent.

Article 5. Infraccions i sancions.

Les disposicions d'aquest Reial decret són utilitzables als efectes de la possible aplicació de les normes sancionadores que contenen la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, i, si s'escau, la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i les sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària, sense perjudici de l'aplicació de les normes autonòmiques dictades en l'exercici de les seves competències.

Disposició addicional única. Normativa aplicable.

Als productes que regula aquest Reial decret els és aplicable el que disposa el Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, i als productes ultracongelats, la regulació que conté el Reial decret 1109/1991, de 12 de juliol, pel qual s'aprova la Norma general relativa als aliments ultracongelats destinats a l'alimentació humana, i el Reglament (CE) número 2065/2001 de la Comissió, de 22 d'octubre de 2001, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 104/2000, pel que fa a la informació del consumidor en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura.

Disposició transitòria única. Règim de determinats productes.

1. Durant un període de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret:

a) Les denominacions comercials de Pota o Volador que es corresponen amb els gèneres «*Illex spp.*», «*Todarodes spp.*», «*Watasenia spp.*», «*Berryteuthis spp.*», «*Ommastrephes spp.*», «*Dosidicus spp.*», «*Nototodarus spp.*», «*Martialia spp.*» i «*Toodaropsis spp.*», quan s'utilitzin per a productes que es presentin no sencers en el mercat, es poden utilitzar amb les denominacions de calamar pota o calamar volador.

b) La denominació de les espècies corresponents a limandes, palaies i halibut poden ser les següents:

- 1r Llenguado-limanda.
- 2n Llenguado-palaia.
- 3r Llenguado-halibut.

2. Els productes congelats i ultracongelats etiquetats abans de l'1 de gener de 2002 poden ser comercialitzats amb l'etiquetatge obligatori en aquella data, fins a la data de consum preferent indicada a l'envàs.

Disposició final primera. Habilitació.

Per ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta dels ministres de Sanitat i Consum, i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, es constitueix un òrgan col·legiat competent per a la proposta i l'elaboració de les denominacions comercials d'espècies pesqueres, en què poden participar les comunitats autònomes.

Disposició final segona. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola, relatiu a les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX**Zones de captura i de cria***Pesca extractiva*

Zona de captura	Definició de la zona
Atlàntic nord-oest.	Zona FAO núm. 21.
Atlàntic nord-est.	Zona FAO núm. 27.
Mar Bàltic.	Zona FAO núm. 27, III d.
Atlàntic centre-oest.	Zona FAO núm. 31.
Atlàntic centre-est.	Zona FAO núm. 34.
Atlàntic sud-oest.	Zona FAO núm. 41.
Atlàntic sud-est.	Zona FAO núm. 47.
Mar Mediterrani.	Zona FAO núm. 37.1, 37.2 i 37.3.
Mar Negre.	Zona FAO núm. 37.4.
Oceà Índic.	Zona FAO núm. 51 i 57.
Oceà Pacífic.	Zona FAO núm. 61, 67, 71, 77, 81 i 87.
Antàrtic.	Zona FAO núm. 48, 58 i 88.

Pesca en aigües dolces i conreu

Tant per als productes pescats en aigües dolces, com per als productes conreats, s'ha d'indicar l'Estat membre o el país tercer on s'hagi pescat o conreat el producte en la fase final de desenvolupament.

La indicació de les zones de captura, pesca en aigües dolces o de cria es pot fer més precisa per part de qual-sevol operador que intervingui en el procés de producció o comercialització d'un producte, i cal mantenir, en tot cas, la zona genèrica.

92 *REIAL DECRET 1383/2002, de 20 de desembre, sobre gestió de vehicles al final de la seva vida útil.* («BOE» 3, de 3-1-2003.)

La Directiva 2000/53/CE del Parlament europeu i del Consell, de 18 de setembre de 2002, relativa als vehicles al final de la seva vida útil, té com a finalitat reduir les repercussions dels vehicles sobre el medi ambient, i per fer-ho estableix no només normes per a la correcta gestió ambiental al final de la seva vida útil, sinó també mesures preventives que s'han de tenir en consideració des de la fase del disseny i la fabricació.

Totes aquestes mesures s'han d'aplicar garantint els principis de la lliure competència.

Aquest Reial decret, que incorpora al dret intern la Directiva esmentada, es dicta a l'empara del que estableixen els articles 1 i 7 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, que faculden el Govern, respectivament, per fixar disposicions particulars relatives a la producció i la gestió de determinats tipus de residus, i per imposar obligacions i limitacions als responsables de la posada al mercat de productes que amb el seu ús es converteixin en residus, de manera que se'n faciliti la reutilització, el reciclatge i la valorització.

La cobertura legal necessària d'aquesta disposició també es troba en el que disposa el capítol I del títol III de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, que, en matèria de seguretat industrial, permet establir limitacions a les activitats i als productes industrials que puguin produir danys al medi ambient.

D'acord amb això, aquest Reial decret estableix mesures preventives des de la fase de concepció del vehicle, tendents a disminuir i limitar la utilització de substàncies perilloses en la seva fabricació, així com a facilitar la reutilització, el reciclatge i la valorització dels seus diferents elements, per reduir l'afecció ambiental produïda pels vehicles. Concretament, la limitació d'utilitzar substàncies perilloses és més exigent a partir de l'1 de gener de 2003, de conformitat amb la Decisió de la Comissió de 27 de juny de 2002, per la qual es modifica l'annex II de la Directiva 2000/53/CE.

Constitueixen determinacions prioritàries d'aquest Reial decret garantir la recollida dels vehicles per a la descontaminació en centres de tractament específicament autoritzats, la correcta gestió ambiental dels elements i components extrets del vehicle i el compliment dels objectius de reutilització, reciclatge i valorització establerts per la Directiva 2000/53/CE.

La figura central d'aquest procés de millora ambiental és l'usuari, al qual s'imposa l'obligació de lliurar el vehicle al final de la seva vida útil —o bé directament o per mitjà d'una instal·lació de recepció— a un centre autoritzat de tractament que n'ha de fer la descontaminació. Per facilitar a l'usuari el compliment d'aquesta obligació, i en aplicació del principi de responsabilitat dels productors, aquests s'han de fer càrrec dels vehicles que els siguin lliurats de la marca que comercialitzin o hagin comercialitzat, i han de garantir la suficiència de les instal·lacions de recepció.

Adquireix una particular rellevància l'acreditació de la finalitat de la vida útil del vehicle i, consegüentment, la seva consideració com a residu, de la qual deriva l'obligació d'aplicar a la seva descontaminació el règim normatiu sobre residus perillosos. Per això, el lliurament del vehicle al centre de tractament que fa la descontaminació ha de quedar documentada mitjançant el certificat de destrucció emès pel centre esmentat, els requisits mínims del qual els determina la Decisió 2002/151/CE de la Comissió, de 19 de febrer de 2002, que també s'incorpora a aquest Reial decret.

Per evitar la contaminació dels elements que integren el medi ambient, inclòs el sòl, també es regulen les operacions de descontaminació i altres operacions de tractament, es fixen les condicions d'emmagatzemament i s'estableixen els requisits tècnics que han de complir les instal·lacions de recollida, emmagatzemament i tractament (inclosa la descontaminació) dels vehicles i dels elements que els componen.

Finalment, la possibilitat que ofereix la Directiva de donar compliment a determinades obligacions mitjançant la subscripció d'acords voluntaris també queda recollida en aquest Reial decret vinculada a la consecució dels objectius de reutilització, reciclatge i valorització, de manera que, opcionalment i amb l'autorització de